

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΙΣ ΣΜΥΡΝΗΝ

Δεν συνεκινήθησαν οι επίσημοι της Εύρωπης κύκλοι τόσο από τα όργανα των Τούρκων και τας θηριωδίας αυτών εις βάρος των Έλληνικών πληθυσμών της Μ. Ασίας, όσον συνεκινήθησαν διὰ τας δεινές και οδυνηράς των Έλλήνων κατά των άθών περιστερών, των Τούρκων.

Και στέλλεται έκτακτος Έπιτροπή εις Σμύρνην, διὰ να έξασκρήσῃ τας Έλληνικάς θηριωδίας ! τας όποιάς καθήγγειλε και ό Σουλτάνος προς τον έν Κωνσταντινουπόλει ανταποκριτήν του «Έθνομειν Ταχυδρόμου».

Είνε άληθές ότι την άποστολήν της Έπιτροπής έξήτησε πρώτος ό κ. Βενιζέλος, διὰ να άποδειχθῇ επί τόπου, ότι και άν άκόμη έλαθον χώραν παρεκτροπαί τινες εκ μέρους μερικων άνοήτων, πολύ υπέχουσαν από τας να χαρακτηρίζονται αι πράξεις αυται ως θηριωδίας και είνε άδικον να δυσφημηται δι' αυτάς ή Έλλάς και ό Έλληνικός στρατός.

Παρόμοιαι παρεκτροπαί σημειούονται εις όλους τους στρατούς του κόσμου και εις όλους τους λαούς όταν μάλιστα αυτοί έχουσι πρό όφθαλμόν τα άνηκουστα όργανα, τα όποια οι Τούρκοι διεπραξαν κατά των Έλλήνων.

Άλλά δεν έπρεπε οι έν Ευρώπη να δώσωσι πίστιν εις τας έξωκωμικάς καταγγελίας των Τούρκων ούτε εις τας συκοφαντίας ένδιαφερομένων κύκλων, αλλά να κρίνωσι τα πράγματα επί τῆς θέσεως των προθέσεων και των ενεργειών της Έλληνικής Κυβερνήσεως και των έν Σμύρνη Έλληνικών Αρχών, αι όποιαι δεν παύουσι έξανατολάσαι πάσαν μέν αυστηρότητα κατά των ήμετέρων, άνεκδιήγητον δε επέεικεσαν και φιλοφροσύνην προς τους Τούρκους.

Τίς δεν ένθυμείται τας διαταγάς και συστάσεις του κ. Βενιζέλου προς τον στρατόν και τους Έλληνας πληθυσμούς Ποδος λημοναί τας προκηρύξεις των Έλληνικών Αρχών της Μ. Ασίας πολιτικών και στρατιωτικών, διὰ των όποιων τονίζεται τό πνεύμα της ίσονομίας και της δικαιοσύνης προς όλους τους λαούς άνεξαρτέτως, με τό όποιο έννοσν νά διοικήσῃ ή Έλλάς ;

Μήπως τό Στρατοδικεϊον δεν κατεδίκασε τούτους Έλληνας εις θάνατον όσάκις ό νόμος τό επέβαλλε ; Ταυτά έπρεπε να λάβωσιν υπ' όψιν οι περι των Διάσκεψιν και να μη έγκρίνωσι την άποστολήν έξεταστικής Έπιτροπής έστω και άν έξήτησεν αυτην ό κ. Βενιζέλος διὰ να καταδειχθῇ ή άλήθεια, διότι αυτό τό τουτο γεγονός της άποστολής της Έπιτροπής θίγει την Έλληνικήν φιλοτιμίαν.

Αυστυχώς έδόθη πίστις, εκεί όπου δεν έπρεπε να δοθῇ και τουτο μάς έξημέωσε μεγάλως διότι υπήρξε ή κυριωτάτη αίτία έστω και προσωρινώς του να σταματήσῃ ή εις τό έσωτερικόν της Μικρασίας έξέκτασις της Έλληνικής κατοχής.

Φανταζόμεθα την θλίψιν και την όδύνην του κ. Βενιζέλου εις Παρισίους, βλέποντος ότι δεν έτηρήθησαν κατά γράμμα αι συστάσεις του και συμβούλου του και ήναγκασμένου τώρα να ακούσῃ και να άντικριθῇ καταγγελίας εκ μέρους των άγρίων Τούρκων προς τον Έλληνικόν στρατόν

και των Έλλήνων έν γενεί.

Άλλ' επί τέλους, έφόσον γνωρίζομεν εις πόσας δυσχερείας προσκρούουν τα Έθνικά μας ζητήματα, έφόσον γνωρίζομεν ότι έχομεν τόσο πολλούς έχθρους οι όποιοι και τό έλάχιστον μεγαλοποιούσι, δεν δύναμεθα να γίνωμεν κύριοι των νεύρων μας, να αποβάλωμεν πάσαν ιδεάν και πάσαν ένέργειαν άντεκδικήσεως, και όταν άκόμη προκλούμεθα και όταν άκόμη εις πᾶν θῆμά μας συναντώμεν τῆς χυνης της Τουρκικής θηριωδίας.

Είνε θεβίτως τουτο δύσκολον, είνε έως υπεράνθρωπον, αλλά πρέπει υπεράνθρωπον να καταβάλωμεν τωόντι ύπομονήν και τά πάντα καρτερικώς να ύπομείνωμεν, διὰ να μη δίδωμεν ύπλάεις τους έχθρους μας, αποβλέποντες εις τόν τελικόν και μέγαν σκοπόν της Έθνικής μας άποκαταστάσεως συμφώνως προς τας οδηγίας και τας συμβουλίας του Μεγάλου Αντιπροσώπου μας, του κ. Βενιζέλου.

Πρό του έθνικοσυμφέροντος πρέπει να σιγήσῃ κάθε άλλο ασήμημα.

—||—ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ—||—

ΡΕ!

Έάν ό μάρμα 'Εντισον έλάμβανε την τιμήν να μη έπισκεθῇ, πόσα πράγματα θα είχε να ώφελήσῃ ! Οκ άρκουσι να εισήρχετο εις έν οϊονδήποτε τραμ δια να πεισθῇ ότι ό ηλεκτρισμός δεν είνε άπολύτως τίποτε έμμέρος εις τό έλληνικόν «Ρε ! » Οκ εύρίσκειτο άντιμέτωπος πρό μιας νέας δυναμείας, διὰ της όποιας κατορθώνεται σημαντικά πράγματα και άντρέπονται άξιωματικοί φυσικοί νόμοι.

Το τραμ τρέχει με ταχύτητα άξιάν, επί τέλους του προορισμού του. Όλοι είνε μετὰ πεπεισμένοι ότι συμφώνως με τον νόμον της κεντημένης ταχύτητος δεν είνε δυνατόν να σταματήσῃ παρα εις άπόστασιν ένός χιλιομέτρου τουλάχιστον. Έξαρτα όμως άκούεται ένα βραχνόν και έπιτακτικόν «ρε στάσου ! » και τό τραμ καρφώνεται αυτοστιγμεί εις τον τον τόπον του.

Ό μάρμα 'Εντισον σταυροκοπέται κατά-πληκτος.

— Τι συμβαίνει μάρμαρμα ;

— Θάματα, τέκνον μου, θάματα ! Η Φυσική λέγει ότι, διὰ να σταματήσῃ μια ηλεκτροκίνητος άμαξα, τρέχουσα με ταχύτητα Α χιλιομέτρων θα χρειασθῇ, συμφώνως με τον άκατάβλητον περί κεντημένης ταχύτητος νόμον, άπόστασις Β άρ' όπου άποξενωθῇ τῆς κινούσης αυτην δυνάμεως. Άλλά την στιγμήν αυτην άνεγρῆται ό άξιωματικώτερος φυσικός νόμος. Πρωτοφανές έφένον ! Πρωτοφανές ! Ούτε τά άτροκίνητα ούτε τά ηλεκτροκίνητα, ούτε τά διαπεπιεμένον άέρος φρένο, κατορθώνουν ταυτα θάματα, όποια έπιτυγχάνονται με τό «ρε ! »

«Ρε τράβα ! » άκούεται έτέρα έπιτακτική φωνή και τό τραμ εκκινεί άποτόμως με την ίδίαν ταχύτητα. Ό μάρμαρμα 'Εντισον πάλιν σταυροκοπέται.

— Πάλιν θάματα, μάρμαρμα ;

— Καταπληκτικά και άράνταστα, τέκνον μου ! Εις οϊονδήποτε μέρος του κόσμου τό τραμ αυτό θα είχε τώρα άνταρραπή, θα είχαν συνηθῇ, θα είχαν έκσφενδονισθῇ εις τον άέρα. Έβέχθη άτοτόμως όλην την δύναμιν του ρεόματος και όμως δεν έπαθε τίποτε ! Τρέχει ! Και ήμετε είνεθα ζωντανοί ! Και εύρίσκονται τά κεφάλια μας εις την θέσιν των ! Κύριε έλέησον . . .

«Ρε ! προχωρήτε μπρός ρε ! » Βοά εις μυστακοφόρος κρεμανταλάι. Ό μάρμαρμα 'Εντισον γουρλώνει έρωτηματικώς τά μάτια του :

— Άκούω πάλιν «ρε ! », τέκνον μου. Τι θα συμβῇ ;

— Τώρα θα ίδούμε, μάρμαρμα.

Και άνεβάνουν και άνεβάνουν και μπαίνουν και μπαίνουν και μπαίνουν. «Ρε ! προχωρήτε ρε ! » και μπαίνουν.

Ό μάρμαρμα 'Εντισον σταυροκοπέται με τά δυο του χέρια.

— Θάματα τέκνον μου θάματα ! Η Φυσική λέγει ότι όταν εις χώρο είνε πεπληρωμένος, εύδαν έτερον άντικείμενον δύναται συμφώνως με τον νόμον του άδιαχωρήτου, να χωρήσῃ εις αυτόν. Το παρόν τραμ ήτο άσφυκτικώς υπερπλήρες, και όμως διὰ της παρεμβάσεως της δυνάμεως «ρε ! » κατορθώθη να χω-

ρῆσουν εις αυτό εξήκοντα άκόμη άτομα ! Έδώ άντρέπονται οι φυσικοί νόμοι, τέκνον μου ! είνε και άπεφύλακτο να πειραματισθῇ.

— Ρε ! στάσου ! φωνάζει με τῆς ξενίζουσαν προφράν του, αλλά τό τραμ έξακολουθεϊ να τρέχῃ. Έπικαταλαμβάνει έντονώτερον τό «ρε ! » αλλά τό τραμ άντι να σταματήσῃ έπιταχύνει τον δρόμον του. Ό μάρμαρμα 'Εντισον άπορεί :

— Τι συμβαίνει ;

— Δεν τό λέτε καλά μάρμαρμα. Χρειαζεται ύψος έγγύριον. Δηλαδή όλην βραχνάδα, να, λιγάκι έρ . . . λιγάκι μάγκλα . . . σα να πούμε, ναχώμε και τό νού μας γιατί υπέρχει φίλότιμο, μαγκούρα, καυγάς. Ρεσε ! Έννοείται ;

— Μα βέβαια κάθε έπιστήμη έχει και τά μυστικά της . . .

— Μα βέβαια . . . S. M.

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΤΩΝ κ. κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΒΡΑΤΙΑΝΟΥ

Παρίσιοι. Το Άνώτατον Συμβούλιον των Συμμάχων συνελθόν εις τό Και ντ' Όρσαϊ, άνηκολούθη έκτός διαφόρων άλλων ζητημάτων, σχετικόν με την έκτέλεσιν των όρων της συνθήκης μετά της Γερμανίας, και περί τῆς συνθήκης μετά της Βουλγαρίας.

Τό Συμβούλιον έλαβε γνώσιν ειδικών ύπομνημάτων ύποβληθέντων εις την Διάσκεψιν ύπό των κ. κ. Βενιζέλου και Βρατιάνου περί της δράσεως των Κομιτατζήδων εις τ' άλυτρωτα Έλληνικά και Ρουμανικά έδάφη της Θράκης, της περιουσίας της Στραμνίτσας και της Δόβρουτσας.

Οι δύο πρωθυπουργοί έκθέτουν διά μακρόν τά της όργανώσεως και της άποστολής των άνταρτικόν τουτων σωμάτων εκ μέρους της Κυβερνήσεως της Σόφιας, ός και περί των άποπειρών προς ομηροθέτησιν ταραχών και κινήσεων όχι μόνον εις τά διεκδικούμενα έδάφη, αλλά και εις αυτό τό έλεύθερον Έλληνικόν και ρουμανικόν έδαφος ός έβεδώθη έν Μακεδονία διὰ της εισβολής κομιτατζήδων, τονίζουσα δε τους κινδύνους, οι διατρέχει ή θρησκία εν τῆ Βαλκανική διὰ των τουούτων ενεργειών της Βουλγαρικής Κυβερνήσεως.

Τό Άνώτατον Συμβούλιον, άναγνωρίσας την οδοθήτη των παρατηρήσεων τουτων ένέκρινε, όπως, εις την συνθήκην της ειρήνης περιληφθούσιν όροι έπιβάλλοντες τον πλήρη άπολλισμόν της Βουλγαρίας, και την συμπλήρωσιν της άποστρατεύσεως του βουλγαρικου στρατού, περιουσιζομένου εις τό κατώτατον δυνατόν όριον.

Οι όροι ούτοι θα καταρτισθούσιν επί τῆς βάσεως των συμφωνιών της συμβάσεως της άνακωχῆς, της ύπογραφείσης έν Θεσσαλονίκη μεταξυ του Αρχιστρατήγου Φρανσέ ντ' Έσπεραι και του στρατηγού Λουκασφ. Το Συμβούλιον άπεφάσισε όπισυτως να λάβῃ αυστηρά μέτρα κατά της Βουλγαρίας, εν ή περιπτώσει έξακολουθήσῃ ή δράσις των κομιτατζήδων εν τῶ μέλλοντι, διέβασε δε εις τον Αρχιστρατήγον Φρανσέ ντ' Έσπεραι σχετικά διατάγματα, προωριζόμενα; διὰ των Γαλλικόν στρατών της προσωρινής κατοχής Θράκης, μέχρις ου κριθῇ όριστικώς ή τύχη της χώρας αυτης.

Η άπόδοσις των αιμαλώτων
Παρισιοι. Το άνώτατον Συμβούλιον των Συμμάχων, κατά την προθεσμίην εν τῶ συνεδριστικόν ένέκρινε τους όρους της συνθήκης της ειρήνης μετά της Βουλγαρίας περί άποδόσεως των βουλγαρικων αιμαλώτων των κρατουμένων εις τας συμμάχους χώρας.

Η άπόδοσις των αιμαλώτων θα γινή τμηματικώς.

ΝΕΑ ΑΥΣΤΡΙΑΚΗ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρίσιοι 15 — Κατά την χθεσινήν του συνεδρίσιν τό Συμβούλιον των Πέντε έλαβε γνώσιν νέας διακοινώσεως, την όποιαν άπέστειλε προς την Διάσκεψιν ό πρώτος Αυστριακός πληρεξούσιος καγκελάκιος Ρέννερ εκ του χωρίου Φέλιντνερ, όπου είχε μεταβῇ προς συνενώνησιν μετά των λοιπων μελών της Αυστριακής Κυβερνήσεως.

Διά της διακοινώσεως ταυτης διαμαρτυρεται, ότι αι ύποχωρήσεις επί του κειμένου της συνθήκης προς όφελος της Αυστρίας είνε έλάχισται και χωρίς καμμίαν σημασίαν, άνάτις δε να έξασφαλίσουν εις την νέαν Δημοκρατίαν άνεξαρτήσιν κατά τό μάλλον ή ήτικον σταθεράν.

Ό Ρέννερ έπιστῆ κυρίως την προσοχήν των Συμμάχων επί του ύπερβολικώς περιουσιζομένου του στρατεύματος της Αυστρίας ό όποιος διά την καταστίθη άνίκανον να άμυνθῇ κατά ένδεχομένης επιθέσεως Μπολσεβικισμού. Έπίσης διαμαρτυρεται κατά της άβεβαιότητος των συνόρων της Αυστρίας μετά της Τσεχοσλοβακίας και επί άλλων τινών σημείων της συνθήκης. Έπί τέλους ό Ρέννερ ζητεί εκ μέρους της Αυστριακής Κυβερνήσεως άπό τους

Συμάχους; την άδειαν όπως επιτρέψουν εις την Αυστριαν να έξετασθῇ δια τά ζητήματα μετά ήρεμίας, παρατηρών ότι ή παρασχεθείσα προθεσμία διὰ την ύποβολήν της όριστικής άπαντήσεως δεν είνε έπισηκή; ζητεί δε παρατίσιν της προθεσμίας.

Κατά τας πληροφορίας των Γαλλικόν έφημερικόν έξακολουθεϊ εν τῶ μεταξυ άρεκατά τωρηά ή γενική έξεγερσις κατά της συνθήκης της ειρήνης καθ' όλην την Αυστριαν.

Αι Αυστριακαί έφημερίδες χαρακτηρίζουν την συνθήκην ός; συνθήκην βίας, μέλλουσαν να έπιφέρῃ την τελείαν χρεωκοπίαν της Αυστρίας.

Ό άρχηγός του σοσιαλιστικου κόμματος Άδλερ όμιλών δημοσίως κατέκρινε διά δημνυτάτων φράσεων την συνθήκην ταυτην, εκφάσας την έλπίδα, ότι θα έλυθ γήγγορα ή ώρα τῆς έκδικήσεως.

Τα αυτιά έντυλώσεσις περί της έξεγερσεως της δημοσίας γνώμης έν Αυστρία έχει και ό Βέννη άνταποκριτής του «Βήματος του Σινάγους».

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΙΡΗΝΗ

Παρίσιοι 14. — Η έντονη έκδοιδόμενη επιθεώρησις «Νέα Ευρώπη» άσכולουμένη με τον διακανονισμόν του Τουρκικού ζητηματός προτείνει σειράν μέτρων, τά όποια δέον να έπιβληθούσιν εις την Τουρκίαν προς έξασφάλισιν τῆς παγκοσμίου Ειρήνης.

Ούτω κατά την έν λόγω επιθεώρησιν τά Σιενά των Διφρανελλών δέον ότι μόνον να διεθνοποιηθούσιν αλλά και να διατελούσιν υπό την δικαιοδοσίαν διεθνούς έπιτροπής, έφ' ής; θα ένασῃ έλεγchon ή Κοινωνία των Έθνών.

Η «Νέα Ευρώπη» προτείνει έπίσης όπως ή Τουρκική χωροφυλακή άναδιοργανωθῇ υπό Γάλλων άξιωματικων, δια να δύναται να έξασφαλίσῃ την τάξιν εις τά έδάφη του νέου Τουρκικού Κράτους τά κατοικούμενα υπό μικτού πληθυσμού, ζητεί την έπιβολήν έλλοχων επί των ολκομονικών της Τουρκίας, επί της βιομηχανίας και των μεταφορών, ός και την άναγόρσεισιν πάσης γερμανικής έπιχειρήσεως εν Τουρκία επί μιαν είκοσιπενταετίαν και τουτο όπως άποτραπή ό κίνδυνος διεσφύσεως οικονομικής ή οϊσθήσεως άλλης φύσεως; των Γερμανών, έξ ής; θα ή δύναντο να έπαφελήθουν οι ραδιούργοι του Βερολίνου.

Επί πλέον ή επιθεώρησις ζητεί την ίκανοποίησιν των οικονομικων συμφερόντων των Έλλήνων εις τά έδάφη, τά όποια θα παραμείνουν υπό τουρκικήν διοίκησιν.

Ό άρθογράφος καταλήγων, τονίζει ότι ή Τουρκία πρέπει επί μακρόν περιόδον έτα να διατελῇ υπό την κηδεμονίαν της Ευρώπης, έξαιρεί την δραστηριότητα, την δικαιοκνην ύπεργχην και την επικράτησιν του Έλληνισμού εν τῆ Μ. Ασία και συνηγορεί υπέρ της πλήρους έκπληρώσεως των Έλληνικων αξιώσεων.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΣΟΝΙΝΟΥ

Παρίσιοι. — Χάρις εις την όμολογουμένην έπιθεώρησιν εν Ιταλία από τῆς άνόδοις της Κυβερνήσεως Νίτι εις την άρχην έλευθερίαν σκέψεως και εκφράσεως, ήύον εις φως—εξ αυτών των έν τῆ Ιταλική Βουλῆ συζητήσεων τάς όποιαις εν ευρεί-α περιλήψει δημοσιεύει ό γαλλικός τύπος —πλευσά μεχρι τουδε έξεβόδη σημεια της άδιόχημα καταστρεπτικής; πολιτικής του κ. Σονίνου.

Ούτω άττεδείχθη, ότι ό κ. Σοννίνο κατά τό 1915 έδήλου ότι είνε διαθεσιμώς να διατηρήσῃ ένμενῃ ούδετερότητα έναντι τῆς Αυστρίας εν ή περιπτώσει ή τελευταία αυτη ήθελε προβῇ εις όπισμένας έδαφικας παραχωρήσεις προς την Ιταλίαν. Ό ίδιος κ. Σοννίνο κατά την συνάντησιν του Άγιου Ιωάννου της Μωριέννης, όπότε συνεζητήθησαν (και ός; γνωστών άπερρίφθησαν) αι προτάσεις ειρήνης των Κεντρικων Αδιοκρατιών, έξεβίασε τους Συμάχους τῆς Ιταλίας θέσος τό δίλημμα: ή μου δίδετε την Σμύρνην ή συνάπτω χωριστήν ειρήνην.

Οι Σύμμαχοι ύπέκυψαν τότε εις τον εκβιασμόν, αλλά κατόπι εννε γνωστών πως και διατι έδήλωσεν ή Αγγλία πρό τῆς συνάψεως; της άνακωχῆς; ότι ή συμφωνία του Άγιου Ιωάννου της Μωριέννης είνε άκυρος.

Ενωτικώτατην τοιαντίον έντύπωσιν προέβη ένταυθα τό γυγονό; ότι ή Κυβερνήσις Νίτι έξηγει έν άσση ελικρινε α εις την κοινήν γλώμην της διεθνή θείσιν τῆς Ιταλίας και τονίζει, ότι τάς πρώτας ήλας τας όποιαις χρειαζεται δια να ζήσῃ ή νεαρά άλλ' άκμαστάτη Ιταλική βιομηχανία, θα τάς εύρη όμ δια προσαρτήσεως και κατακνήσεως έδαφών, άλλά δι' έμπορικων και οικονομικων συμφωνιών μετά των συμμάχων με τους όποιους; έπολέμησε. Παραμένει όμως πάντοτε τό λυπηρόν και δυσάρεστον ότι τά συστήματα της Ιταλικής πολιτικής δεν φαίνονται μεταβληθέν-

τα. Ούτω ό όβρ στή; των Συμμάχων Νε Άνώνυμο διορίζεται διευθυντής της πολιτικής άεροπλοΐας, ει αξίωμα δηλαδή άσυγκριτος άνώτερον εκείνου όσπερ είνεν εν τῶ στρατῶ ως άντισυνταγματάρχης.

Από τον κ. Νετι άναμένουν ήδη οι Σύμμαχοι να πλήξῃ άποφασιστικώς; τά πολιτικά ταυτα συστήματα, τά όποια έφεραν την Ιταλίαν εις την σημερινήν δυσχερεστάτην θέσιν.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. Θ. ΒΟΥΤΣΙΝΑ

Ό άνδρείος άγτισυνταγματάρχης; κ. Θ. Βουτινά, άπέστειλε την κάτωθι έπιστολήν εκ Περγάμου εις άπάντησιν συγχαρητήριον έπιστολής του Γενικού Γραμματέως κ. Γεωργιάδου διά την ήρωικήν δράσιν του υπ' αυτου Συντάγματος, τό όποιον ός; γνωστών άποτελείται τό τά γενναία παιδια του νήσον του Αιγαίου.

Αι νέα δάφνα άς έδρασε και έξακολουθεϊ δρέπον τό ήρωϊκόν Συντάγμα μου, όρελόνται έξ ολολήρου εις τον ήρωϊσμόν την άκρον φιλοπατριαν και αυθοψίασιν των νήσον του Αιγαίου, έξ όν προέρχονται οι παλαιότατοι μαχηταί του Σπρά κ. λ. π. και οι νεοσσοί τῆς Περγάμου του Κινι του Γιοκαϊ μάχηκί, του ύψους 592 και του Ταγγιλιά.

Εγώ δεν έπραξα τίποτε άλλο παρά να διευθύνω ρυθμικώς την έμφυχον μάχην ήτις; μοι ένειπιστεύθη υπό τῆς Πατρίδος, χωρίς να διαπλάσω ταυτην, διότι πάντα τά προτερήματα του άληθούς πατριώτου και ιδανικου μαχητου εύρίσκονται έξαμτα εις τους κατοίκους των Ηρωϊκων νήσον του Αιγαίου, τά ύποδύματα ταυτα της άποστάσεως εις τῆς Έθνικῆς ύποθέσεως και της άκραιφνούς ύπερασπίσεως τῆς τιμῆς της Πατρίδος μας και τά θεμέλια της πολιτικής ήτις κατέστησε Μεγάλην και ένδοξον την Έλλάδα μας όσπερ όφείλεται κατά μέγα μέρος εις τά όρωια νησιά σας, εις τά όποια; δεν εύρίσκει τις τίς να πρωτοθυμώσῃ την φυσικήν καλλονήν αυτών ή την ένδύναμιν τῆς ψυχῆς; των κατοίκων.

Τιμή και δόξα εις τά όρωια νησιά σας. Έν τῆ Ιστορία τῆς Έλλάδος θα καταλάβουν έξέχουσαν θέσιν τασσίμενα εις την αυτην σειράν με τό Μασσίγγι, την Υδραν, τας Σιέτσας και τά Ψαρά.

Τίμη άν θῆ ποτέ έτιμην εις; έμ να δικαιώσῃ εκ των έκλεκτων Συμάχων των Νήσον δι' ό και είμαι ίσως ύπερηφάνος. Αναφανώς με όλην την δύναμιν της ψυχῆς; μου. Ζήτω τα ήρωικά νησιά του Αιγαίου, τό καύχημα τῆς Έλλάδος; . . .

Θ. Βουτινάς

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ

Τά «τανζιμά».—Παίονν το Πιεραχέτα !—Πάλιν έσφαλμένοι συμβουλαί.

Η «Αρχία» τῆς Κων; είλεως, έχουσα υπ' όψιν της την θέσιν της Τουρκίας, έξετάρει τά έλατήρια τῆς; καταστάσεως και γράφει τά κατωτέρω, χωρίς να απαλλάσσει τών σφαλμάτων του παρελθόντος:

Από ένός αιώνα τό θεμελιώδες σημεϊον της έσωτερική; και έξωτερικής πολιτικής μας άποτελεί τό ζήτημα της συνεννοήσεως των έν τῶ όθωμανικῶ κρητι στοιχείων. Η έσωτερική πολιτική την όποιαν ή ολουθήσαμεν προς συνεννόησιν των στοιχείων ουτε την Ευρώπην ήχαρίστησε, ουτε τά ύθαγείη στο ζήτη, ουτε τους Τούρκους. Διατι; Διότι ούδέποτε ελάβμεν υπ' όψιν τό κοινωνικόν ρεύμα τῆς εποχής μας.

Εις την Ευρώπην ύπεσχεθήμεν πρόγματα άκατόρθωτα δι' ήμας. Απο τό διάφορον στοιχείο άναήκαμεν θυσίας άπαράδεκτους δι' αυτά. Το δε τουρκικόν στοιχείον παρημελήσαμεν έξ αιτίας του έσφαλμένου τουτου προγράμματος.

Τι έπράξαμεν από του Τανζιμάτ και έντευθεν; Έπιδύξαμεν τον σχηματισμόν ένός όθωμανισμῶς εκ τῆς συγχωνωσεως των διαφόρων στοιχείων. Ένομίσαμεν δε ότι ήρκει προς τουτο ή α ή παραχώρησις των αυτών δικαιωμάτων και ή άπαίτησις των αυτών καθήκόντων από τον Νικολήν, τον Γερβάνν και τον Μεχμέτ. Υαήοχεν όμως; εκεί Ιστορία τις την όποιαν έγγώριζον και οι τρέτι, ύπήρχε κοινωνικόν τι οεσμα άπορρέον εκ τῆς Ιστορίας ταυτης. Ητις λοιπόν άνώτατος ή δημοψοφία μ;α; μάστις από ταυτα στοιχεία έχοντα διαφόρους πόθους;

Ακριβώς ή τοιαύτη πολιτική διαήξεν ή αίτια να ήμεθα περισσότερον προσεκτικοί εις τά δικαιώματα των στοιχείων και να παραμελώμεν όσημέραι τό τουρκικόν έθνος άπ βίαιον; εις την δημιουργίαν ένός φανταστικῶς ύδοθωμανικῶ έθνους. Η άνευάρμοστος αυτη πολιτική ηύξησε τάς μεταξυ των στοιχείων διχονοίας και έσφραγισεν την έσσοδένσιν του Τούρκου εν αυτη τῆ πατοίδι του. Τοουτο ήδυνάμεθα να σκεφθώμεν ίσως; πρό δύο αιώνων. Μετά την ελαιοδν τῆς; ιδέας του Έθνομισμῶ και μεταπολιτισμῶς εις την Ανατολήν κατό-

πιν των κατακτήσεων του Ναπολέοντος, διος δὲ μετὰ τὴν ἰσχυρὰν ἐξάπλωσιν τοῦ ἔθνικου ρεύματος κατόπιν τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1840 ἡ ἀρχὴ αὐτῆς δὲν ἦδύνατο νὰ ἀποτελέσῃ θεμέλιον ἀληθοῦς πολιτικῆς.

ΔΕΛΤΙΑ

Οἱ μεταπολιτευταὶ τῆς 10 'Ιουλίου ἦσαν οἱ φανατικώτεροι ὁπαδοὶ τῆς πολιτικῆς ταύτης· καὶ ἐπίστευσαν διὰ ἐπιτευχθῆναι τὴν ἐνέτασιν τῶν στοιχείων μὲ τὰς χειραγιάς νῶν ἡμιφρόνων μετὰ τὸν παπᾶδον.

Ἀλλὰ δὲν παρήλθον ἕξ μῆνες, ὁπότε αἱ κινήσεις τοῦ Πατριαρχείου τοῦ Φαναίου καὶ τὰ δημοσιεύματα τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων τοὺς ἐνέβαλον εἰς ἀπογοητεύσεις. Οἱ Ἐνωτικοὶ βλέποντες τὴν ματαίωσιν τῶν παλαιῶν σκοπῶν τὸν ἐπέδωξαν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ παλαιοῦ δόγματός· τὸν δὲ τῆς βίας ἀντὶ νὰ ἐξεύρωσιν ἐπιστημονικῶν τὰ πρόγραμμα. Εἶνε δὲ ἀξίον θανασμοῦ διὰ τὸν ἀνάγκην ἀκόμη ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι τὴν καταστροφὴν τῆς χώρας ἀποδίδουν εἰς τὴν φιλοπατρίαν τῶν Ἐνωτικῶν.

Εἶνε μὲν ἀληθές· διὸ ὑπάρχουν μεταξὺ τῶν Ἐνωτικῶν τινεῖς· οἱ ὅποιοι ἐφαίνοντο φιλοπατρίδες, ἀλλ' οὗτοι εἶχον ἐσφαλμένῃ ἀντιλήψιν τῆς φιλοπατρίας.

Ἡ ἀναγκαστικὴ τῶν ἔθνικῶν δικαιώματων τῶν Ἀράβων, ἡ ἱκανοποίησις τῶν πόθων τῶν Ἀλβανῶν ἀκόμη μέχρι τῆς χθρῆς ἐθεοοροῦντο ἰσχυρὰν προδοσία. Τοιαύτη ἀντιλήψις δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῆ φιλοπατρία. Διὰ νὰ ἐμῆθα ἀληθῶς φιλοπατρίδες πρέπει εἰς τὸ ἐξῆς νὰ καλλιεργήσωμεν τὸ ἔθρικόν φρόνημα καὶ παρὰ τῷ Τούρκῳ, νὰ ἐνισχύσωμεν αὐτὸν οὕτως ὥστε τὰ στοιχεῖα τὰ ὅποια ἐκλήρωσιν τῶν ἡμερησίων ἀδυναμιῶν μας νὰ βριαιωθῶν περὶ τοῦ ἀνεκπληρώτου τούτων καὶ νὰ προσεγγίωσιν οὕτω εἰς συνεννόησιν μεθ' ἡμῶν.

Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Δεκτὸν τὸ μέγιστον τῶν ἐργατικῶν ἀξιώσεων

Γενικαὶ Ἀρχαὶ Ἄρθρον 427

Τὰ ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἀναγνωρίζουν διὰ τὴν σωματικὴν, ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν εὐεξία τῶν ἡμερομίσθιων τῶν ἑθνῶν τῆς βιομηχανίας εἶνε διεθνῶς οὐσιώδους σημασίας.

Ἀναγνωρίζουν διὰ τὴν διαφορά τῶν κλίματος, τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων, τῆς οἰκονομικῆς σπομιότητος καὶ βιομηχανικῆς παραδόσεως καθιστᾷ δυσχερῆ τὴν ἕσπεσον ἐπιτεῖν ἀπολύτῳ ὁμοιομορφίας εἰς τοὺς ὅρους τῆς ἐργασίας.

Πεισιμένοι οὖν ἦσαν διὰ τὴν ἐργασίαν δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῆ ἀπλῶς ὡς ἀντικείμενον ἐμπορίας, φρονούν διὰ ὑπάρχοντων μεθόδων καὶ ἀρχῶν πρὸς διακανονισμὸν τῶν ὄρων τῆς ἐργασίας, τὰς ὁποίας ὀφείλουσαν πᾶσαι αἱ βιομηχανικαὶ κοινότητες νὰ προσπαθοῦν νὰ ἐφαρμόζουσιν, ἐὰν ὄσον αἱ εἰδικαὶ ὑφ' αἶ· ἐνδεχόμενα νὰ διατελοῦν περιστάσεις ἠδελον ἐπιτρέψῃ τοῦτο.

Μεταξὺ τῶν ἐν λόγῳ μεθόδων καὶ ἀρχῶν εἰς τὴν ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη οἱ ἀπόλυτοι φαίνονται ὡς· ἐξαιρετικῆς σημασίας καὶ ἐπιεικῆς:

- 1) Ἡ ὡς αἰὶν ἰθύνουσα ἀρχὴ ἐξαγγέλλει διὰ τὴν ἐργασίαν δέον νὰ μὴ θεωρηθῆ ἀπλῶς ὡς ἐμπόρευμα ἢ ἀντικείμενον ἐμπορίας.
2) Τὸ δικαίωμα τοῦ συνεταιρίζεσθαι ἐπὶ παντός μὴ ἀντικείμενον εἰς τοὺς νόμους τῆς ἐργασίας οὐ μόνον διὰ τοὺς ἡμερομίσθιους ἐργάτας ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐργοδότες.
3) Ἡ πρὸς τοὺς ἐργάτας πληρωμὴ ἡμερομισθίου ἐξασφαλίζοντος αὐτοῖς κατάστασιν προσκοῦσιν ζωῆς, ὡς ἀντικείμενον ταύτην ἐν τῇ ἐποχῇ καὶ τῇ χώρῳ.
4) Ἡ παραδοχὴ ὁτι ὁ ἄνθρωπος ἡμερησίως ἢ ἐβδομαδιαίως τεσσρακονταπενταῶρον ὡς τέσσαρα ἡμέρας τοῦ ἔτους δὲν ἐπιτευχθῆ εἰσέτι.
5) Ἡ παραδοχὴ ἐκκοσμητικῶν κατ' ἐλάχιστον ὄριον ἐβδομαδιαίας ἀναπαύσεως, ἥτις δέον νὰ περιλαμβάνῃ τὴν Κυριακὴν, ὁσάκις θὰ ἦτο αὐτὸ δυνατόν.
6) Ἡ κατάργησις τῆς ἐργασίας τῶν παιδῶν καὶ ἡ ὑποχρέωσις τῆς λήψεως τῶν ἀναγκαίων περικομιῶν εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν νέων ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὅπως ἐπιτραπῆ τούτοις ἡ ἐξασφάλισις τῶν σπουδῶν τῶν καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς σωματικῆς τῶν ἀναπτύξεως.
7) Ἡ ἀρχὴ τῆς ἐξισώσεως τοῦ ἡμερομισθίου ἀδιακρίτως φύλου δι' ἐργασίαν τῆς αἰτίας.
8) Οἱ ἐν ἐκάστη χώρᾳ ἐκδιδόμενοι κανονισμοὶ περὶ τῶν συνθηκῶν τῆς ἐργασίας δέον νὰ ἐξασφαλίζουσιν δικαίους οἰκονομικοὺς ὄρους πρὸς πάντας τοὺς νομίμως ἐν τῇ χώρᾳ διαμένοντες ἐργάτας.
9) Ἐκαστὸν Κράτος ὀφείλει νὰ ὀργανώσῃ ὑπηρεσίαν ἐπιθεωρήσεως περιλαμβάνουσαν καὶ γυναῖκας, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων καὶ κανονισμῶν τῆς προστασίας τῶν ἐργατῶν.
Τὰ Ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη οὐδέποτε διακηρύσσουσιν ὅτι αἱ ἀρχαὶ καὶ μέθοδοι αὗται εἶνε πλήρεις ἢ ὀριστικαί, φρονούν ὅμως διὰ τὴν δύναμιν νὰ καθοδηγοῦν τὴν πολιτικὴν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ διὰ, ἂν γίνοντο ἀποδεκτοὶ ὑπὸ τῶν βιομηχανικῶν κοινότητων, αἰτινες μετῶν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ἐθνῶν, καὶ ἂν διατηρηθοῦν ἀδίκτοι ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν ὑπὸ ἐξιδιαιτέρωσιν ὁρίων ἐπιθεωρητῶν, θέλουσαν ἀπεφῆρι ἀνυπολόγητα εὐεργετήματα εἰς τοὺς ἡμερομίσθιους ἐργάτας τοῦ Κόσμου.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΑΝΑΝΙΑΔΗΣ

Εἰδικὸς ὀφθαλμίατρος
Δέχεται ἐν τῇ οἰκίᾳ του
ὁδὸς ἄγιου Γεωργίου
Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν
10—12 π. μ. καὶ 3—4 μ. μ.

Τὰς ἐργασίας σας

εἰς τὸν Ἐλ. Λόγον

ΔΙ ΣΥΝΕΝΟΗΣΕΙΣ

μεταξὺ Βενιζέλου καὶ Τσιτόνι, περιλαμβάνοντων ὅλα τὰ ζήτήματα εἰς τὰ ὅποια συγκαταλαμβάνονται τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Ἰταλικὰ συμφέροντα.

Ἀπὸ τὰ σημερινὰ μας τηλεγραφήματα μαθαίνομεν διὰ μεταξὺ τῶν δύο πολιτικῶν ἀνδρῶν συζητεῖται τὸ ζήτημα τῶν Δωδεκανήσων καὶ διὰ αἱ ἀντιρροήσεις τοῦ Τσιτόνι περιορίζονται εἰς τὴν Ρόδον.

Ἄλλ' ἡ Ρόδος εἶνε ἡ σπουδαιότερα καὶ μεγαλυτέρα νῆσος ἀπὸ ὅλα τὰ Δωδεκάνησος.

Καὶ μετὰ τὸ δικαίωμα ζῆτει νὰ κρατήσῃ ἡ Ἰταλία τὴν Ρόδον;

Ἀποῦ κατ' ἀρχὴν ἡ Ἰταλία ἀνεγνώρισεν τὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῶν Ἑλληνικωτάτων τούτων νήσων καὶ δέχεται νὰ τὰς ἐγκαταλείψῃ, ἂς παρατηρηθῇ καὶ τῆς Ρόδου, διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι σέβεται καὶ ἀναγνωρίζει τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνότητων καὶ διὰ νὰ λείψῃ μὴ ἀκόμη ἀρρομὴ ψυχρότητος μεταξὺ τῶν δύο γειτόνων λαῶν.

ΕΞΕΝΕΥΡΙΣΘΗ

ὁ κόσμος ἀναμένων ἀπὸ τῆς μῆρας εἰς τὴν ἄλλην τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν τῆς Συνδιασκέψεως ἐπὶ τοῦ Ἑθρῆκου ζήτηματος.

Καὶ τὴν ἐπίστασιν τῆς ἀγωνίας προκαλεῖ ἡ στάσις τῆς Ἀμερικῆς ὑποστηρικτοῦς τῆς ἐπιμόνωσ τῶν Βουλγάρων διὰ τὸ Δεδάγατς.

Ἐδύχως διὰ οἱ ἄλλοι Σύμμαχοι συναφώνησαν καὶ ὑποστηρίζουν τὴν Ἑλληνικὴν ἀποψιν, εἰς τὴν ὅποια πιστεύεται γενικῶς διὰ τὸ προσχωρήσῃ καὶ ἡ Ἀμερικὴ.

Σημερινὸν τηλεγράφημα ἀγγέλλει διὰ τὸ ζήτημα τῆς Ἑθρῆκης ἐλύθη ὀριστικῶς ὅ· ἐρ τῆς Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ ἡ εἰδήσις οὕτῃ τῶσα φορὰς ἔχει ἐξαγγελθῆ ὥστε ἂς ἀναβιάσωμεν τὴν ἐκδήλωσιν τῆς χαρᾶς μας. Ἄς ἀναμεινωμεν νὰ ἀναγγελθῇ ἐπισημῶς ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς προήλασεν καὶ κατέλαβεν τὴν πολυπαθὴ ταύτην χώραν καὶ τότε ἂς χειροκροτήσωμεν.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝ

εἰς ἄλλην στήλην τὰς γενικὰς ἀρχὰς αἱ ὁποιαὶ ἐτέθησαν εἰς τὴν Συνθήκην τῆς Εἰρήνης, τὴν ὑπογραφεῖσαν καὶ ὑπὸ τῆς Γερμανίας, καὶ αἱ ὅποια ἀφορῶσι τὴν ἐργασίαν ἐν γένει.

Δι' αὐτῶν τίθενται αἱ γενικαὶ βάσεις καὶ διαγράφονται αἱ γενικαὶ γραμμαὶ καθ' αἶ· δέον τὰ Κράτη νὰ ρυθμίσουσιν τὰ ἐργατικὰ τὰ ζήτήματα.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ ἐργατικὸς κόσμος ὅλων τῶν χωρῶν θὰ ἐπικροτήσῃ τὰς τεθείσας ἀρχὰς διότι δι' αὐτῶν ἀναγνωρίζεται ἡ ἐργασία ὡς σπουδαιότατος παράγων, καθορίζεται τὸ ὄριον τῆς ἡμερησίας ἐργασίας, ρυθμίζεται ἡ ἀμοιβὴ αὐτῆς εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἐργάτης, νὰ δύναται νὰ διατῆ τὸν προσηκόντα ἐν τῇ κοινωνίᾳ βίον, λαμβάνονται ὑγιεινὰ μέτρα ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν, ἀνδρῶν γυναικῶν καὶ παιδῶν κτλ.

Καὶ οὕτω θὰ εὐρῆ τὴν ἀρμόζουσαν λύσιν τοῦ καὶ τὸ ἐργατικὸν ζήτημα τὸ ὅποιον συνεσχότισαν τινες καὶ παρ' ἡμῖν χάριν ἐκμεταλλεύσεως.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Τὰ ἐπεδόματα
Σκέψις ἐπικρατεῖ παρὰ τοῖς ἀρμόδιοις ὅπως ἡ διανομὴ τῶν ἐπιδομάτων τῶν οἰκονομικῶν τῶν ἐρεθρῶν ἀνατεθῇ εἰς τοὺς Οἶκ. Ἐφόρους πρὸς βελτίωσιν τῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας.

Αιμενικὴ κίνησις

Κατέπευσε χθρῆς τὸ ἀτμόπλοιο «Σύρος».
— Σήμερον ἀναχωρεῖ διὰ Κυθωνίας ἡ βενζινακάτος «Τάντα».

Δικαστικὰ

Χθρῆς συνεδρίασε τὸ Στρατοδικεῖον ἀπαρτιζόμενον ἐκ τῶν Στρατοδικῶν κ. κ. Οἰκονομίδου ταγματάρχου, Σκιαδᾶ μισάρχου, Πέττα ὑπολοχαγοῦ, Σιγκοῦρη ἀνθυπολοχαγοῦ καὶ ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ κ. Ταμπελίτη Συνταγματάρχου ἐξεδίκασε 14 ὑποθέσεις ὡς ἀρκετὰ εἰς λίαν τὰς αἰ.

Ἐπίσης συνήλθεν χθρῆς εἰς τὴν ἐβδομαδιαίαν αὐτοῦ συνεδρίαν τὸ Πταισματοδικεῖον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ γραμματέως τοῦ Εἰρηνοδικείου κ. Σταυροπούλου.

Κατόπιν διαβημάτων τοῦ Γεν. Διοικητοῦ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς διετάξε τὸν Εἰρηνοδικὴν Πολυγίτου ὅπως ἐν συνενοήσῃ μετὰ τὸν Διμ. Κατηγόρου Πολυγίτου ἐκδικάζει ἀπᾶς τῆς ἐδόμοδος τὰς εἰς ἀρρομὴν μνημύσεις.

Σ. Ε. Λ. Ἡ ἀνω εἰδήσις ἐξημερησίωσεν χθρῆς ἐσφαλμένως εἰς ὅλα τὰ ἐγγύρια φύλλα ἐκ κακῆς διατυπώσεως τῶν ἀρμόδιων.

Διὰ τὸ Ἡρῶν

Ὁ πρόεδρος τῆς καλλιτέχης κοινότητος Λουτρῶν κ. Α. Ψαλτόπουλος, κατέθεσεν χθρῆς εἰς τὸ Λογιστήριον τῆς Γεν. Διοικήσεως ἀρ. 208 διὰ τὸ Ἡρῶν.

Μεταρρυθμίσεις δασμολογίας

Τὸ «Ἔθνος» γράφει: Ἐνωρίζομεν, ὅτι παρὰ τῇ Κυβερνήσει κρατοῦν ἀπορροήσις περὶ εὐρυτάτης μεταρρυθμίσεως τοῦ δασμολογίου εἰς τρόπον ὥστε ἀπ' ἐνός μὲν νὰ διεκωλυθῇ ἡ ὥσιν ἐν Ἑλλάδι, ἀπ' ἐτέρου δὲ καταστῆ δυνατὴ ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐργατικῆς βιομηχανίας διὰ τῆς ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς μηχανημάτων καὶ πρώτων ὑλῶν.

Μεταξὺ τῶν εἰδῶν, δι' αἶ βοθῆ σχετικῆ ἀτελείας, ὅτι εἶνε ἐπίσης τὰ ὑποδύματα καὶ τὰ ἐτοίμα ἐσθύματα.

Ἐκλογὴ Προεδρείου

Γενόμενον προχθρῆς ἐκλογῶν πρὸς ἐκλογὴν Προεδρείου τοῦ Πανεργατικῆς Κέντρου, ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Ν. Ζωγράφος πρόεδρος καὶ Ν. Χωρᾶτος ἀντιπρόεδρος.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ"

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικῶ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀριθ. 3507 ΑΘΗΝΑΙ 18 'Ιουλίου

Αἱ Ἑλληνοἰταλικαὶ συνεννοήσεις

Αἱ ἀρχαίμαται Ἑλληνοἰταλικαὶ συνεννοήσεις ἐξακολουθοῦν. Ὁ Τσιτόνι ἐπιμένει εἰς τὸ ζήτημα τῆς Ρόδου ἢν δὲν ἐννοεῖ νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐπιζητεῖται ὅμως νὰ ἐξευρεθῇ εὐνοικὴ λύσις ἱκανοποιούσα ἀμφοτέρω τὰ μέρη κατόπιν τῶν ἐπανεληλυμένων συνεννοήσεων μεταξὺ Βενιζέλου — Τσιτόνι.

Τὸ ἐδῆλωσεν ὁ Λούδ Τζῶρτζε διὰ τὸ ζήτημα τῆς Ρόδου

Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας κ. Λούδ Τζῶρτζε εἰδὴ ἔλωσεν ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐπιμένει ὑπὲρ ἀποδόσεως τῆς Ρόδου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἄλλη λύσις

Συνεχίζων εἶπεν ὅτι ἐὰν δὲν κατορθωθῇ τοῦτο θὰ προτείνῃ ὅπως αὕτη διεθνοποιηθῇ.

Ἡ Βουλγαρικὴ συνθήκη

Ἡ ἐπίδοσις τῆς Βουλγαρικῆς συνθήκης θὰ γίνῃ ἐντὸς ἐλαχίστου σχετικῶς χρόνου, χάρις εἰς τὴν ἐπιτευχθεῖσαν Ἑλληνοἰταλικὴν συμφωνίαν.

Ὁ «Χρόνος» καὶ τὸ ζήτημα τῆς Ἑθρῆκης

Ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» γράφει διὰ τὸ ζήτημα τῆς Ἑθρῆκης ἐλύθη ὀριστικῶς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ ἄλλαι ἐφημερίδες

Γαλλικαὶ τινεῖς ἐφημερίδες γράφουν διὰ τὴν Διάσκεψιν συζητεῖται πρότασιν γενομένην ὑπὸ μίας Δυνάμεως ὅπως παραχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ἔτερον τμήμα τῆς Δυτικῆς Ἑθρῆκης, τοῦ λοιποῦ τμήματος παραμένοντος εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Συμφωνία Τουρκίας—Ἰταλίας

Οἱ Τάιμς» τοῦ Λονδίνου πληροφοροῦνται ἵκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι οἱ Τούρκοι διαπραγματεύονται μετὰ τῶν Ἰταλῶν πρὸς συνεννόησιν. Βάσις τῆς συνεννοήσεως θὰ εἶνε ἡ ἀντίδρασις τῆς Ἰταλίας εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἐνεργείας ἐν Παρισίοις καὶ εἰς τὰς Ἑλλήν. ἀξιώσεις ἐν Μικρασίᾳ.

Ὡς ἀντάλλαγμα ὅλων τούτων τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἰταλίας ἢ Τουρκίας θὰ παραχωρήσῃ εἰς αὐτὴν ἐμπορικὰ πλεονεκτήματα ἐν Μικρασίᾳ, προσέτι δὲ θὰ ὑποστηρίξῃ τὰς Ἰταλικὰς ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν Δωδεκανήσων.

Δούζας

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ ἰσότης τῶν δύο φυλῶν ἐν Γερμανίᾳ
Παρίσι.— Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βερολίνου, συζητοῦμενον τοῦ νέου Συντάγματος ἐν τῇ Γερμανίᾳ ἔθνοςυνελεύσει ἡ ἐκ τῶν μελῶν οὕτῃς φυλῆς Τάιμς ἐδήλωσεν ὅτι αὐτὴ καὶ αἱ φυλῆς τῆς δὲν συντάσσονται ὑπὲρ τῆς ἐν τῷ 108 ἄρθρῳ προβλεπομένης ἀπολύτου καθ' ὅλα ἰσότητος τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναίκος.

Ἡ γυνὴ εἶπεν ὅ κ. Τάιμς εἶνε ἐργάτις ἀλλὰ καὶ φρουρὸς καὶ δημιουργὸς τῆς μορφώσεως καὶ τοῦ ἠθους. Χαιρετίζομεν ἐν τούτοις μετὰ χαρᾶς τὸ ὅτι χορηγοῦνται εἰς τὴν γυναικὰ πολιτικὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα.

Τὸ ἄρθρον τὸ ὅποιον προβλέπει τὴν κατάργησιν τῶν παρῶσμων καὶ τὴν διατήρησιν τῶν τίτλων εὐγενείας μόνον εἰς μέρος τοῦ κυρίου ὀνόματος, ἐψηφίσθη.

Ἐν Βερολίῳ διαφεύδεται ἐπισημῶς ἡ φήμη διὰ ἐπίκειται αὐξήσεως τοῦ ἡμερησίου σιτηροῦ τοῦ ἄγρου. Τοιαύτη αἰεσίσις δὲν εἶνε δυνατὴ πρὸ τοῦ Ὀκτωβρίου.

Ἡ συνθήκη θὰ ἐτοιμασθῇ ταχέως
Ρώμη.— Ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τῆς «Τριμυρίας» τηλεγραφεῖ εἰς τὴν ἐφημερίδα του διὰ αἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν συνθήκην τῆς Βουλγαρίας προχωροῦν τᾶχι καὶ ὅτι ὑπάρχει ἐλπίς νὰ εἶνε ἐτοιμὴ ἡ συνθήκη ἐντὸς τῆς προσοχῆς ἐβδομάδος.

Ἐν τῷ μεταξὺ, λέγει ὁ ἴδιος ἀνταποκριτὴς, θεωρεῖται πιθανόν διὰ οἱ ἐγκαταστάσεις εἰς τὸ μέγαρον Μανριντίνε Βουλγαροὶ πληρεξούσιοι, θὰ ἀπευθύνοντο μακροκαλεῖ· ὑπόμνημα πρὸς τὴν Διάσκεψιν κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν Τούρκων συναδέλφων τῶν, προσπαθοῦντες νὰ ἀποδείξουν τὴν ἀδωδότηκα καὶ τὴν Ἀναντοφίαν τοῦ Βουλγαρικῶ λαοῦ καὶ ἐκθέτοντες τὰς Βουλγαρικὰς ἀξιώσεις. Ὑπάρχουν ὅμως ἐνδεῖξις ὅτι τὸ ὑπόμνημα αὐτὸ θὰ γείνη δεκτὸν μὲ ὀλιγοτέραν ἀκόμη εὐμένειαν παρ' ὅτι ἐγένετο τὸ Τουρκικόν.

Ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς «Στάμπας» τοῦ Τουρίνου τηλεγραφεῖ ἐξ ἄλλου διὰ τὴν ὑποσταθενὴν δυσκολίαν εἶνε ὅτι πρὸς τὸν καθορισμὸν τῆς τύχης τῆς Ἑθρῆκης, καθ' ὅτι ἡ Ἀμερικανικὴ ἀντιπροσώπεια ἐπιμένει εἰς τὴν ἀντιλήψιν τῆς, ὅπως τὸ Δεδάγατς ἀρθεθῇ εἰς τοὺς Βουλγάρους μετὰ στενῆς ἐδαφικῆς μερίδος.

Λέγεται μάλιστα ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ θὰ προτείνουσιν τὴν διενεργεσάν δημοψηφίσματος πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς θέλησεως τοῦ πληθυσμοῦ.

Οἱ Ἀγγλοὶ διὰ τὴν Ἑθρῆκην

Παρίσι.— Τὸ «Νταίλυ Μαίηλ» (Παρισινὴ ἐκδοσις) δημοσιεύει ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς σπουδαιότατον ἄρθρον ἐπὶ τῶν διαγεγομένων κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας συζητήσεων ἐπὶ τοῦ Ἀνατολικῶ ζήτηματος.

«Κύκλοι τινεῖς», γράφει ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερίδα, συζητοῦν ἂν δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιδειχθῇ ἐπιεικέα τὰς ἀπέναντι τῶν Βουλγάρων.

Ἡμεῖς ἀποκρούομεν τὴν ἀποψιν ταύτην, διότι εἶνε ἄδικο. Ἡ Ἑθρῆκη περιλαμβάνει πληθυσμὸν Ἑλληνικωτάτων, ἐπὶ τὰ Ἑλλήνων ἀναλογούντων πρὸς ἕνα Βουλγαρόν.

Τὸ «Νταίλυ-Μαίηλ» ἀναφέρει εἶτα τὸ γενοσὶν ὑπόμνημα τῶν Τούρκων βουλευτῶν τῆς Σοβρᾶνι πρὸς τὴν Διάσκεψιν, ζητοῦσαν ὅπως ἡ Ἑθρῆκη παραχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς καὶ τὴν αἰτησιν τῶν Τούρκων κατοίκων τῆς Βουλγαροκρατούμενης Ἑθρῆκης ἀπευθυνθεῖσαν πρὸς τὸν Ἀρχιστρατήγουν Φρανσέ-Νε' Ἐπρέ, ὅπως καταληφθῇ ἡ Ἑθρῆκη ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων.

Τὸ «Νταίλυ Μαίηλ» προσθέτει ἐν τέλει ὅτι οὐδὲν καλοῖται τὴν ἐνωσιν τῆς Ἑθρῆκης μετὰ τῆς Ἑλλάδος καθόσον καὶ τὸ τελευταῖον ἐπαχίρημα τῶν ὑπηρετητικῶν τῆς Βουλγαρίας, ἐστὶ τὸ ὅποιον αὕτη μὴ ἐπιτευχθῆ.

Ἡ ἐκπολιτικὴ ἀποστολὴ τῆς Ἑλλάδος
Παρίσι 14.— Ὁ «Κήρυξ» τῆς Νέας Ὑόρκης (Παρισινὴ ἐκδοσις) σχολιάζων τὰς ἐνδεχόμενας ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῶν Πέντε σχετικῶς μετὰ τὴν Βουλ